

[Niels Helveg Petersen.]

lige lovgivningsarbejde ses en større rummelighed, som jeg synes der kan være tilfredshed med.

Der har omkring store dele af den almindelige lovgivning været en betydelig enighed. Lad mig nævne, at der har været det omkring store dele af erhvervslovgivningen, store dele af uddannelseslovgivningen, kommunalpolitisk lovgivning, planlægningslovgivning, store dele af retsområdet, størstedelen af social- og skattepolitikken, hvorimod det har knebet mere, når det drejer sig om trafikområdet, og knebet mest på boligområdet.

Der er nogle store sager, som ikke blev gennemført i denne samling. Det gælder forslagene til bistandslov og folkeskolelov, som begge er udskudt. Jeg vil om begge lovgivninger sige: jeg tror ikke, nogen af dem tager skade af at være blevet udskudt.

Endelig er der spørgsmålet om økonomisk demokrati. Der er gode grunde til, at den lovgivning ikke blev gennemført i denne samling. For det første blev lovforslaget fremsat så sent, at det umuligt kunne være blevet grundigt behandlet i denne samling. For det andet knytter der sig stor politisk usikkerhed til forslagens skæbne. Det er ikke i den nuværende form sikret et politisk flertal. Men hovedårsagen til, at der ikke blev lagt et større pres på gennemførelse af forslaget i denne samling, er efter min opfattelse, at dette forslag klart for enhver — og også for dets fædre — savner virkelig folkelig opbakning. Regeringen har bebudet en oplysningskampagne, og det synes jeg er en udmærket ting, men jeg tvivler på, at et større kendskab til lovforslaget vil medføre større begejstring eller tilslutning, tværtimod har jeg den opfattelse, at større kendskab til lovforslaget for de fleste vil rejse stadig flere spørgsmålstejn.

Handelsministeren har meget fornuftigt sagt, at nu må regeringen bruge den tænkepause, man har fået, til at overveje indvendingerne imod økonomisk demokrati, og man har forstået på handelsministeren, at det var hans opfattelse, at man skulle lade betænkelighederne og indvendingerne smitte af på det forslag, man skulle fremsætte i næste samling. Man har måttet forstå på handelsministeren, at han var indstil-

let på, at der ikke skulle ske en uændret fremsættelse af lovforslaget.

Statsministeren har sagt noget andet. Jeg vil ikke lægge skjul på, at vi hos os ville anse det for at være et fejlgreb af regeringen, hvis man fremsatte det forslag i uændret skikkelse og med henblik på gennemførelse i næste samling. Jeg synes ikke, det er urimeligt at forlange, at regeringen tager hensyn til den meget omfattende kritik, forslaget har været ude for.

Men hvis nu regeringen ikke vil lytte til fornuft og heller ikke vil lytte til den fornuft, som hr. Hjortnæs gav udtryk for i sin 1. maj tale, hvor han opfordrede til, at man tog udgangspunkt i den radikale skitse til økonomisk demokrati, så mener jeg, at regeringen i det mindste burde ledsage en gennemførelse af sit forslag med bemærkninger om, at det ikke partout skulle gennemføres i næste samling, men blev fremsat til debat og videre undersøgelser.

I modsat fald frygter jeg meget at næste samling vil blive præget af stærke politiske modsætninger omkring denne lovgivning, som vil smitte af også på det øvrige politiske klima i salen. Jeg tror ikke, det er det, vi har behov for. Jeg tror, befolkningen vil have svært ved at forstå, at regeringen kaster folketinget ud i stærk politisk strid om dette spørgsmål. Jeg opfordrer altså til, at regeringen i denne sag ikke søger konfrontationen, men søger forhandlingen, forhandling i mellemtiden med arbejdsmarkedets parter, med de politiske partier. Vi er i det radikale venstre villige til at deltage i drøftelser om, hvorledes vi videre skal bringe denne sag frem. Chansen for et fornuftigt resultat er større, hvis man følger denne fremgangsmåde, end hvis man indleder det store slagsmål i næste samling. Det vil af store kredse i landet blive betragtet som en art politisk krigserklæring, hvis regeringen fremsætter sit ØD-forslag i uændret skikkelse og med henblik på gennemførelse i næste samling.

Under åbningsdebatten i oktober efterlyste jeg på det radikale venstres vegne en samlet plan for et angreb på svaghederne i vor økonomi. Efterlyste, at man nu søgte i samarbejde at opstille en målsætning for den økonomiske politik i den næste 4-5 års periode med henblik på at nedbringe i løbet